

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0075/2011

22.3.2011

RAPORT

referitor la fluxurile migrației cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE
(2010/2269(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Fiorello Provera

Raportoare pentru aviz (*):
Corina Crețu, Comisia pentru dezvoltare

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	19
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE.....	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE	27
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	32

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

**referitoare la fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul
politicii externe a UE
(2010/2269(INI))**

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1638/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a dispozițiilor generale de instituire a unui Instrument european de vecinătate și de parteneriat¹,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1717/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a unui Instrument de stabilitate²,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de înființare a unui Instrument financiar pentru promovarea democrației și a drepturilor omului la nivel mondial³,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare⁴,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr.1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar⁵,
- având în vedere Acordul de parteneriat între statele din Africa, zona Caraibelor și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou, la 23 iunie 2000⁶,
- având în vedere Decizia nr. 2010/427/UE din 26 iulie 2010 a Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE)⁷,
- având în vedere Convenția ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, adoptată la 18 decembrie 1990,
- având în vedere Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și Protocolul din 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților,
- având în vedere Abordarea globală a migrației, adoptată de Consiliul European la 13 decembrie 2005, care definește dimensiunea externă a politicii în materie de migrație și cele trei priorități principale ale acesteia, și anume: promovarea migrației legale,

¹ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

² JO L 327, 24.11.2006, p. 1.

³ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.

⁴ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁵ JO L 163, 2.7.1996, p. 1.

⁶ JO L 317, 15.12.2000, p. 3.

⁷ JO L 201, 3.8.2010, p. 30.

- combaterea migrației ilegale și întărirea legăturii dintre migrație și dezvoltare,
- având în vedere Pactul european privind migrația și azilul, adoptat de Consiliul European în octombrie 2008, Primul raport anual al Comisiei privind imigrația și azilul (2009) (COM(2010)0214), precum și Concluziile Consiliului privind acțiunile ulterioare Pactului european privind imigrația și azilul din 3 iunie 2010;
 - având în vedere Declarația comună Africa-UE privind migrația și dezvoltarea, semnată la Sirta la 23 noiembrie 2006, în care se subliniază necesitatea ca statele africane și cele din UE să se angajeze la un parteneriat între țările de origine, de tranzit și de destinație, care să urmărească o gestionare mai eficace a migrației, ținând seama și de conexiunile acesteia cu dezvoltarea;
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 18-19 iunie 2009 referitoare la imigrația ilegală,
 - având în vedere Programul de la Stockholm pentru perioada 2010-2014, Pactul european privind migrația și azilul, precum și Planul de acțiune al Comisiei privind punerea în aplicare a Programului de la Stockholm (COM(2010)0171),
 - având în vedere Raportul din 14 martie 2008 al Înalțului Reprezentant și al Comisiei privind schimbările climatice și securitatea internațională, precum și recomandările în acest sens din 18 decembrie 2008 și concluziile Consiliului din 8 decembrie 2009,
 - având în vedere Declarația comună a Conferinței ministeriale pe tema „Stabilirea de parteneriate în domeniul migrației”, organizată la Praga în perioada 27-28 aprilie 2009,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva criminalității organizate transnaționale din 15 decembrie 2000 și protocoalele la aceasta,
 - având în vedere acordul cu privire la un calendar al colaborării dintre UE și Libia în materie de migrație, semnat la 4 octombrie 2010, la Tripoli, de comisarii Malmström și Füle, iar, din partea Libiei, de dl Moussa Koussa, secretarul Comitetului Popular General pentru Legături Externe și Cooperare Internațională, și de dl Yunis Al-Obeidi, Secretarul Comitetului Popular General pentru Securitate Publică,
 - având în vedere Recomandarea sa din 20 ianuarie 2011 adresată Consiliului referitoare la negocierile privind Acordul-cadru UE-Libia,
 - având în vedere Declarația de la Tripoli, publicată cu ocazia celui de-al Treilea summit Africa – UE, care a avut loc la Tripoli, Libia, în perioada 29-30 noiembrie 2010,
 - având în vedere cuvântarea ținută de Vicepreședintele Comisiei/Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Catherine Ashton, la 4 mai 2010, în fața Consiliului de Securitate al ONU, în care aceasta a subliniat necesitatea unei abordări globale în privința gestionării crizelor și a consolidării păcii și a evidențiat legăturile clare dintre securitate, dezvoltare și drepturile omului,
 - având în vedere Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de

- intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (Directiva privind Cartea Albastră)¹,
- având în vedere declarația comună publicată în urma Summit-ului dedicat Parteneriatului estic, desfășurat la Praga la 7 mai 2009, cu ocazia căruia s-a inaugurat Parteneriatul estic;
 - având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la reducerea sărăciei și crearea de locuri de muncă în țările în curs de dezvoltare: calea de urmat², în special punctele 71, 72 și 73 din aceasta,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la refugiații eritreeni reținuți ostatici în Sinai³,
 - având în vedere Concluziile Președinției publicate în urma conferinței având drept temă „Traficul de ființe umane: o abordare multidisciplinară a prevenirii traficului de persoane, a urmării penale a traficanților și a protecției victimelor”, care a avut loc la 27 ianuarie 2011;
 - având în vedere articolul 80 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevede că politicile referitoare la „controlul la frontiere, dreptul de azil și imigrarea (...) sunt reglementate de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, inclusiv pe plan financiar” și că, „Ori de câte ori este necesar, actele Uniunii adoptate în temeiul prezentului capitol cuprind măsuri adecvate pentru aplicarea acestui principiu”;
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare și al Comisiei pentru libertăți civile, justiției și afaceri interne (A7-0075/2011),
- A. întrucât insecuritatea politică, socială și economică, represiunile politice și regimurile autoritare constituie principalele forțe motrice care se află la originea migrației, care privează comunitățile afectate de perspective și venituri locale viabile și, prin urmare, de dreptul de a alege între a migra sau nu, riscându-și, astfel, viața în mod constant și oferindu-le drept unică opțiune migrarea; întrucât schimbările climatice și degradarea mediului sunt pe cale să devină o cauză din ce în ce mai frecventă a migrației;
- B. întrucât migrația la originea căreia se află instabilitatea este cauzată, în special, de războaie și conflicte armate sau de riscul de război și conflicte armate, de încălcări ale drepturilor omului - incluzând persecutarea sau limitarea drepturilor oponentilor politici, ale minorităților, inclusiv ale minorităților religioase, etnice și LGBTT și, precum și ale grupurilor defavorizate - de calamități naturale sau de origine umană, precum și de lipsa de perspective economice viabile și a unei structuri sustenabile de garantare a democrației și a bunei guvernări, a respectării și promovării drepturilor civile, politice, culturale, economice și sociale;

¹ JO L 155, 18.6.2009, p. 17.

² Texte adoptate, P7_TA(2010)0327.

³ Texte adoptate, P7_TA(2010)0496.

- C. întrucât migrația, prin natura sa de fenomen de durată și de anvergură mondială, a contribuit la schimbul de idei, dar a dat naștere totodată și unor provocări reprezentate de integrarea imigranților în cadrul societăților-gazdă și, prin urmare, a condus atât la îmbogățirea culturală și economică a Uniunii Europene, cât și la apariția unor probleme de incluziune și adaptare socială; întrucât UE are nevoie de o imigrație puternică, însă controlată, pentru a-și susține populația în curs de îmbătrânire și a face față altor provocări de ordin social și economic;
- D. întrucât, în trecut, în funcție de locurile supuse presiunilor celor mai importante, fluxurile migratorii și-au modificat traiectoria, însă nu au încetat niciodată, și întrucât migrația, chiar dacă nu poate fi oprită, va suferi, probabil, în următoarele decenii, transformări în ceea ce privește anvergura și complexitatea și, prin urmare, trebuie abordată, astfel încât să se evite suferințele umane;
- E. întrucât migrația legală reprezintă un proces optim, atât pentru persoanele care urmăresc să-și părăsească țara de origine, cât și pentru țara-gazdă;
- F. întrucât presiunea fluxurilor migratorii cauzate de instabilitate, care capătă forma migrației ilegale, este resimțită într-o mai mare măsură de statele membre situate la frontierele externe ale UE;
- G. întrucât niciun stat membru al UE nu a ratificat până în prezent Convenția ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale membrilor familiilor acestora; întrucât convenția menționată constituie cadrul juridic internațional cel mai cuprinzător al protecției drepturilor lucrătorilor migranți și ale familiilor lor și orientează statele în privința abordării care trebuie adoptată pentru a asigura respectarea drepturilor migranților cu ocazia elaborării și a implementării politicilor privind migrația forței de muncă;
- H. întrucât instabilitatea economică are un efect deosebit de puternic asupra tinerelor generații, a femeilor, a minorităților sau a grupurilor defavorizate, care, private de perspectiva unui loc de muncă, pot cădea mult mai ușor victimă violenței, radicalizării și recrutării de către grupuri teroriste;
- I. întrucât schimbările climatice nu pot fi dissociate de penuria de alimente și apă, despăduriri și degradarea solurilor și sunt percepute din ce în ce mai mult drept o amenințare majoră la adresa securității și a stabilității internaționale;
- J. întrucât persoanele constrânse să-și părăsească locuințele ca urmare a dezastrelor de mare amploare provocate de schimbările climatice trebuie să fie ajutate și protejate; întrucât, cu toate acestea, legislația în vigoare privind refugiații nu recunoaște dreptul la protecție internațională al refugiaților din cauza factorilor climatici;
- K. întrucât, într-unele dintre regiunile cele mai afectate de schimbările climatice și, ca urmare a acestora, de pierderea biodiversității, precum Sahelul, migrația a devenit singura formă de adaptare la schimbările climatice;
- L. întrucât unii migranți pot fi și solicitanți de azil și pot obține, eventual, recunoașterea oficială a statutului de refugiat;

- M. întrucât exploatarea migrației ilegale nu numai că prezintă riscuri ridicate pentru viața migranților, însă este, foarte adesea, asociată cu cele mai grave încălcări ale drepturilor omului, printre care munca forțată, exploatarea sexuală, abuzurile comise asupra minorilor și violența bazată pe gen; întrucât, pentru a deveni mai eficace, acțiunile întreprinse de UE pentru a împiedica producerea unor astfel de abuzuri și a proteja migrații, inclusiv pe cei ilegali, aflați în primejdie, ar trebui intensificate;
- N. întrucât problema traficului ilegal de migranți afectează aproape toate țările din lume; întrucât exploatarea migrației ilegale, care este, din păcate, o activitate comercială lucrativă pentru cei implicați în criminalitatea organizată, poate fi asociată, de asemenea, cu contrabanda cu arme și traficul de persoane și de droguri; întrucât exploatarea migrației ilegale poate constitui una dintre sursele de finanțare ale grupărilor radicale și teroriste și vulnerabilizează migrații, expunându-i pericolului de a cădea victimă criminalității organizate și rețelelor extremiste;
- O. întrucât, în cadrul politicilor UE, ar trebui acordată o atenție deosebită categoriilor celor mai vulnerabile din rândul migranților, în special minorilor neînsoțiți;
- P. întrucât migrația ilegală are consecințe asupra gestionării migrației și a capacității de integrare atât a țărilor de destinație, cât și a celor de tranzit; întrucât, în anumite cazuri, în ceea ce privește țările de tranzit, aceasta poate avea efecte negative asupra sustenabilității și a perspectivelor de dezvoltare ale piețelor locale ale forței de muncă și alimenta creșterea instabilității;
- Q. întrucât creșterea demografică preconizată atât în țările de origine, cât și în cele de tranzit, în special în Magreb, Mashreq și în întreaga regiune din nordul Africii, ar putea afecta negativ perspectivele de creștere economică și de creare de locuri de muncă, agravând, astfel, situația socială și economică din țările în cauză, dacă nu se iau deciziile politice și economice necesare; întrucât toate acestea, corelate cu lipsa de principii democratice, vor genera tensiuni interne și instabilitate, cum s-a văzut în cursul recentelor demonstrații din Tunisia, Algeria, Egipt și o serie de alte țări din lumea arabă și, în consecință, vor conduce la o creștere a fluxurilor de migrație, ceea ce va crea o presiune și mai mare asupra capacității de integrare a țărilor de destinație;
- R. întrucât, în contextul actualelor tendințe demografice, UE ar trebui să examineze în ce măsură dorește să-și deschidă frontierele în următorii ani pentru fluxurile migrației provenite din țările de origine și de tranzit pentru a contrabalansa tensiunile demografice și sociale interne generate de acestea, ajutându-le, astfel, să-și mențină stabilitatea internă, precum și în ce măsură este nevoie să investească într-un program economic reînnoit pentru aceste țări, inclusiv unul axat pe investiții și crearea de locuri de muncă;
- S. întrucât ar trebui să se ia măsuri pentru a se evita noi valuri de rasism și xenofobie în țările de destinație și de tranzit;
- T. întrucât migrația spre UE constituie doar o parte a unui fenomen de migrație mult mai amplu pe axele sud-nord și sud-sud; întrucât apropierea geografică de UE a țărilor incluse în politica europeană de vecinătate (PEV) și, în același timp, importante diferențe de standarde dintre legile în materie de migrație ale unor țări PEV și cele ale UE pot crea un avantaj concurențial pentru aceste țări, consolidând poziția acestora ca țări de tranzit și

- limitându-le expunerea și responsabilitățile ca potențiale țări de destinație;
- U. întrucât PEV ar trebui să sprijine într-un mod mai activ capacitatea statelor din vecinătatea UE de a gestiona migrația;
 - V. întrucât recentele evenimente dramatice din Egipt și din alte țări din Africa de Nord și din Orientul Mijlociu riscă să determine creșterea fluxurilor de migranți, atât legali, cât și ilegali, spre Europa;
 - W. întrucât tensiunile dintre țările de origine și cele de tranzit și dintre țările de destinație și cele de tranzit legate de gestionarea fluxurilor de migrație ar putea deveni o sursă de potențiale conflicte și dezacorduri în viitor, în lipsa unei politici mai armonizate, coordonate și eficiente în materie de migrație; întrucât, cu toate acestea, o abordare mai coordonată și mai cuprinzătoare a gestionării migrației ar putea contribui la respectarea într-o mai mare măsură a demnității tuturor migranților, care ar putea contribui la satisfacerea nevoilor în materie de forță de muncă în țările de tranzit și de destinație și la stimularea dezvoltării în țările de origine; întrucât o abordare mai coordonată și mai cuprinzătoare a gestionării migrației ar trebui să asigure deplina respectare a drepturilor omului în cazul migranților care s-ar putea afla în situații de primejdie;
 - X. întrucât transferurile de fonduri legale și transparente pot juca un potențial rol pozitiv în stimularea dezvoltării economice și ar trebui acordată o atenție deosebită garantării dreptului migranților de a-și sprijini familiile și de a investi în țările lor;
 - Y. întrucât Uniunea Europeană trebuie să își dezvolte o politică eficientă și judicioasă în domeniul migrației, similară cu cele implementate în Canada, Australia și Noua Zeelandă; întrucât instabilitatea din regiunile aflate în vecinătatea UE periclitează elaborarea unei astfel de politici în domeniul migrației;
 - Z. întrucât politica externă a UE poate completa în mod pozitiv și întări politicile UE în materie de migrație și trebuie să abordeze toate sursele de instabilitate din țările de origine și să continue un dialog activ cu țările de tranzit privind standarde uniforme, bazate pe drepturile omului, pentru legislația națională în materie de migrație a acestora, asigurând, astfel, condiții de egalitate în cadrul cărora atât țările de destinație, cât și cele de tranzit, respectă aceleași reguli și oferă migranților același nivel de protecție; întrucât nivelul de dezvoltare diferit din țările de tranzit necesită acordarea de asistență financiară din partea UE pentru a le ajuta să atingă standarde comparabile cu cele din UE;
 - AA. întrucât VP/ÎR a subliniat importanța unei abordări globale în privința chestiunilor legate de securitate și stabilitate, prin intermediul cărora strategiile de dezvoltare și crearea unor perspective economice sustenabile pot completa și consolida, în continuare, operațiunile de menținere și instaurare a păcii, creând, astfel, condițiile necesare pentru stabilitate și securitate pe termen lung;
 - AB. întrucât noua arhitectură a politicii externe instituită de Tratatul de la Lisabona și crearea SEAE oferă posibilitatea dezvoltării unor sinergii extrem de valoroase între politica externă și cea de apărare, pe de o parte, și între PEV și politica de cooperare pentru dezvoltare, pe de altă parte, ca dimensiuni și strategii care se întăresc reciproc și sunt interconectate; întrucât noua structură permite și diplomației culturale să joace un rol în

acțiunile externe ale UE; întrucât aceste sinergii ar trebui să fie deja luate în considerare în etapa de planificare,

AC. întrucât trebuie să se facă distincție între migranți, solicitanți de azil și refugiați,

1. salută recente propuneri ale Comisiei privind migrația legală a altor persoane decât solicitanții de azil și o îndeamnă să dezvolte instrumente suplimentare pentru a stabili o politică comună în materie de imigrare, pentru a gestiona migrația de natură economică în vederea promovării progresului economic și social în statele de destinație, de tranzit și de origine și pentru a spori coeziunea socială prin îmbunătățirea integrării imigranților; subliniază necesitatea furnizării de informații adecvate privind posibilitățile de imigrare legală în UE, cu scopul de a preveni migrația ilegală, de a asigura o mai bună valorificare a sistemelor UE de imigrare legală, de a clarifica actualele perspective și oportunități din UE și de a dezminți speranțele false oferite de traficanți, limitând, astfel, câștigurile obținute de criminalitatea organizată și traficanții de persoane, care profită de pe urma situației persoanelor care sunt nevoite să plece; solicită Comisiei să promoveze măsuri de protecție a grupurilor și a persoanelor vulnerabile (în principal femeile și copiii), care, deseori, devin victime ale traficului de persoane și ale exploatării sexuale, și îndeamnă Comisia să înființeze în țările terțe centre de informare privind posibilitățile de migrare în UE; solicită totuși o abordare echilibrată între promovarea migrării legale în UE și garanțiile că aceasta deține capacitatea necesară pentru a primi și a integra cu succes migranții;
2. reamintește că o migrație legală bine gestionată poate aduce beneficii și țărilor terțe, prin intermediul fondurilor pe care imigranții le trimit în țara lor de origine; în plus, subliniază importanța susținerii inițiativelor destinate să promoveze implicarea migranților în cadrul proiectelor de dezvoltare și de formare din țările de origine a acestora;
3. solicită statelor membre să lucreze în colaborare cu state din afara UE pentru a asigura prompta disponibilitate a informațiilor privind migrația legală și a pleda în mod activ în sprijinul acesteia;
4. consideră că migrația forțată este provocată, printre altele, de funcționarea deficitară a economiilor, de sărăcirea populației, de încălcările drepturilor omului, de degradarea mediului, de accentuarea discrepanțelor dintre țările bogate și cele sărace, de războaiele civile, de războaiele pentru obținerea controlului asupra resurselor naturale și de persecuțiile politice;
5. sprijină analiza și orientările politice ale VP/ÎR, care scot în evidență necesitatea unei abordări globale și coerente, bazată pe strategii precis orientate în materie de dezvoltare și drepturile omului, cu titlu de instrument suplimentar al politicii externe a UE destinat soluționării problemelor legate de stabilitate și securitate și creșterii eficacității operațiunilor de menținere și instaurare a păcii; solicită, în acest context, consolidarea rolului agenției FRONTEX, astfel încât aceasta să poată controla mai bine fluxurile de migrație; consideră că, în contextul noii arhitecturi a politicii externe instituită de Tratatul de la Lisabona și rezultată în urma creării SEAE, ar fi importantă consolidarea, în continuare, a dialogului și analizei interinstituționale privind fundamentele și obiectivele unei asemenea abordări globale, în special în ceea ce privește o programare și niște parteneriate bine direcționate cu țări beneficiare, care pot asigura un proces sustenabil de

democratizare, bună guvernare, respectare a drepturilor omului și creștere economică, consolidând, astfel, securitatea și stabilitatea;

6. îndeamnă Comisia să elaboreze un sistem de monitorizare permanentă pentru toate activitățile FRONTEX legate de gestionarea fluxurilor de migrație; consideră că este necesară o reflectare clară a dimensiunii „drepturile omului” a operațiunilor FRONTEX în textul versiunii modificate a Regulamentului FRONTEX, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a-și părăsi țara, interdicția returnării și dreptul de a solicita azil; salută reușita activităților întreprinse de FRONTEX și cooperarea sa cu statele membre în vederea punerii în aplicare a sistemului european comun de azil și, de asemenea, salută înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil (BESA); consideră că activitățile și operațiunile întreprinse de FRONTEX și de BESA trebuie să fie stabile și permanente, astfel încât să se poată acorda sprijinul necesar statelor membre afectate în mod deosebit de grav; subliniază că, între toate statele membre ale UE, în special cele mai vulnerabile dintre acestea, este nevoie de mai multă solidaritate, astfel încât coordonarea politică și repartizarea sarcinilor să atingă o eficacitate optimă;
7. constată că, pe fundalul unui multilateralism crescând, cu mai mulți actori internaționali și donatori importanți, precum UE, SUA, Japonia, China și, potențial, într-o perspectivă mai îndepărtată, alte țări BRIC, precum Brazilia și China, stabilitatea și securitatea reprezintă un obiectiv comun și o condiție prealabilă esențială pentru creșterea economică mondială; subliniază, de asemenea, că provocările legate de stabilitate și securitate sunt de așa natură, încât necesită nu numai resurse pertinente, într-o perioadă de austeritate bugetară, dar și economii de scară și eforturi coordonate; consideră că ar trebui inițiat un proces de reflecție cu privire la un dialog activ între UE, SUA, Japonia, China și instituțiile financiare internaționale referitor la strategii coordonate pe criterii geografice și tematice în materie de securitate, stabilitate și ajutor, ceea ce ar crea un efect de pârgie colectiv mai puternic și ar constitui o alocare mai echilibrată, mai bine orientată și mai eficientă a resurselor, asigurând totodată o distribuire echitabilă a sarcinilor; consideră, de asemenea, prin prisma recente revizuirii a politicii în materie de ajutor extern efectuate la Casa Albă, care a evidențiat importanța coordonării ajutorului cu alți donatori importanți, că un prim pas important în direcția unei astfel de reflecții l-ar putea constitui un summit UE-SUA privind intensificarea cooperării în materie de ajutor umanitar și pentru dezvoltare, pentru a identifica, dintr-o perspectivă transatlantică, domeniile comune de interes și bazele coordonării în materie de politici;
8. îndeamnă Comisia să se asigure că toate acordurile de readmisie semnate de UE și statele sale membre respectă pe deplin drepturile omului și principiul nereturnării și nu pun în pericol nicio persoană care are nevoie de protecție internațională;
9. constată că adăpostirea refugiaților în țările învecinate prezintă avantaje semnificative și solicită UE să considere acest fapt drept o prioritate;
10. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în prezent, există aproximativ 38 de state fragile în lume (conform Indicelui falimentului statal pe 2010; Fund for Peace), la nivel mondial 1 miliard de persoane fiind afectate de probleme legate de instabilitate (Banca Mondială); constată că statele fragile sunt cele mai vulnerabile la șocurile interne și externe, atât la nivel politic, cât și economic, și că instabilitatea statală contribuie la

procesul de migrație;

11. consideră că sprijinul acordat statelor fragile din punct de vedere politic și economic, care constituie o eventuală sursă de migrație ilegală și de tensiuni legate de securitate și stabilitate, ar trebui să includă întotdeauna, în afară de redresarea și sprijinul bugetar și de strategii de instaurare sau consolidare a stabilității, investiții directe și strategii de acces la piețele UE, strategii de dezvoltare rurală și de securitate alimentară, acordarea de sprijin în cadrul ODM, politici de creare de locuri de muncă, dezvoltarea infrastructurii, sprijinirea IMM-urilor, facilități de microcredite, precum și strategii axate pe promovarea democratizării și a bunei guvernări, a incluziunii sociale, a emancipării femeilor, minorităților și grupurilor defavorizate, precum și a toleranței etnice și religioase, maximizând perspectivele și alternativele la nivel local pentru potențialii migranți; își exprimă convingerea fermă că astfel de strategii trebuie să se bazeze pe parteneriate active, care să se inspire din principiile responsabilizării și emancipării țărilor beneficiare, dar și pe obiective, foi de parcurs clare și condiții pentru îndeplinirea acestora definite în comun cu țările donatoare, precum și pe evaluări comparative și norme stricte privind asumarea răspunderii; subliniază că programele care primesc astfel de finanțări trebuie să aibă drept criteriu fundamental obținerea unei plusvalori atât la nivel regional, cât și la nivel local, oferind, astfel, asigurări că își aduc o contribuție substanțială la dezvoltarea economiilor locale;
12. subliniază că orice studiu și analiză a viitoarelor tendințe și forme ale migrației, cum ar fi migrația pe termen scurt, migrația circulară și migrația sezonieră, ar trebui să țină seama de factorii care pot declanșa migrația, cum ar fi crizele politice și economice sau impactul schimbărilor climatice din țările de origine;
13. solicită Uniunii Europene și statelor membre să adopte măsuri, atât la nivel intern, cât și la nivel internațional, pentru a încuraja statele de origine ale migranților să adopte și să pună în aplicare măsuri și politici care să le permită să se dezvolte din punct de vedere social, economic și democratic, astfel încât cetățenii lor să nu mai fie constrânși să migreze;
14. solicită Comisiei și SEAE să depună eforturi suplimentare cu privire la dezvoltarea și democratizarea țărilor de origine și să promoveze statul de drept în vederea soluționării, chiar de la origine, a problemelor legate de migrație;
15. încurajează înființarea unor centre de informare și gestionare a migrației în afara UE, pentru a sprijini țările terțe de origine sau de tranzit să definească o politică în materie de migrație ca răspuns la preocupările potențialilor migranți și ale migranților repatriați, să ofere îndrumări privind imigrația legală, precum și cu privire la posibilitățile de găsire a unui loc de muncă și la condițiile de trai din țările de destinație și să sprijine persoanele care doresc să migreze prin cursuri de formare profesională, bazându-se pe experiența câștigată datorită proiectului-pilot desfășurat la Bamako, Mali (CIGEM); solicită Comisiei să prezinte în mod regulat comisiei competente a Parlamentului European rapoarte privind noi inițiative în vederea înființării de astfel de centre;
16. reamintește că, în rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la reducerea sărăciei și crearea de locuri de muncă în țările în curs de dezvoltare: calea de urmat¹, Parlamentul a

¹ Texte adoptate, P7_TA-PROV(2010)0327.

subliniat că UE nu ar trebui să ezite să aplice sancțiuni în cazul în care țările în curs de dezvoltare nu își respectă obligațiile în materie de guvernanță și de drepturile omului care le revin în conformitate cu acordurile comerciale, a solicitat autorităților UE să asigure respectarea cu strictețe a principiului condiționalității, astfel cum se stipulează în Acordul de la Cotonou, și a subliniat că aceleași criterii de condiționalitate ar trebui să se aplice acordării de ajutor în temeiul Fondului european de dezvoltare (FED) și al Instrumentului de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (ICD); subliniază că, în cazul asistenței acordate de UE, în afara celei pentru dezvoltare și a ajutorului umanitar, inclusiv în cazul ajutorului macrofinanciar oferit prin împrumuturile FMI, precum și al operațiunilor de împrumut ale BEI și ale programelor BERD, ar trebui să se aplice, de asemenea, criterii similare de condiționalitate și că o astfel de asistență ar trebui să fie bazată pe parteneriat, obiective și valori comune și pe fidelitate și să fie în măsură să îndeplinească atât așteptările donatorului, cât și pe cele beneficiarului; subliniază, pe deasupra, că sprijinul activ acordat de UE țărilor beneficiare ar trebui să fie eficace și orientat asupra rezultatelor și că ar trebui să fie respectate valorile fundamentale ale UE; solicită VP/ÎR și Comisiei să urmărească obiectivul loialității față de UE și de valorilor sale fundamentale atunci când va structura arhitectura asistenței financiare a UE, precum și în relațiile bilaterale cu țările care beneficiază de asemenea asistență; consideră că, la nivelul UE, ar trebui inițiat un proces de analiză privind temeiurile și sfera de aplicare a criteriilor de condiționalitate pentru asistența financiară acordată de UE;

17. salută introducerea clauzelor privind drepturile omului în toate acordurile comerciale bilaterale ale UE și sprijină introducerea principiului condiționalității în înțelegerile comerciale cu țările în curs de dezvoltare prin intermediul sistemului generalizat de preferințe; recunoaște că acest principiu al condiționalității nu este întotdeauna aplicat, deoarece Comisa a dat dovadă de reticență în ceea ce privește impunerea de sancțiuni țărilor în curs de dezvoltare care nu își respectă angajamentele asumate cu privire la respectarea drepturilor omului, buna guvernare și democratizare; îndeamnă Comisia să ia în considerare aplicarea de sancțiuni ori de câte ori este necesar, dar îi solicită să analizeze atent consecințele unor astfel de sancțiuni asupra populațiilor din țările beneficiare înainte de a le adopta;
18. consideră că țărilor de tranzit ar trebui să li se aplice, de asemenea, politici similare celor din țările de origine, ca, de exemplu, strategii de reducere a sărăciei, politici în materie de investiții directe și acces la piețe, punându-se accentul pe un program de ocupare a forței de muncă, care poate garanta perspective eficace pe termen lung de incluziune socială, stabiliza piața internă a muncii și ameliora potențialul pe termen lung al țărilor de tranzit;
19. consideră că, în cadrul gestionării fluxurilor neregulate de migrație, UE și statele sale membre trebuie să respecte pe deplin drepturile solicitanților de azil și să se abțină de la orice acțiuni care ar descuraja refugiații potențiali să ceară protecție;
20. solicită Comisiei să creeze un mecanism de stabilire a responsabilităților pentru primirea solicitanților de azil și pentru examinarea cererilor lor, precum și pentru combaterea migrației ilegale, domenii în care există o povară disproporționată lăsată în seama anumitor state membre ca urmare a poziției lor geografice sau a componenței lor demografice;

21. îndeamnă Comisia să creeze un sistem de monitorizare pentru verificarea respectării drepturilor refugiaților și ale solicitanților de azil în timpul controalelor efectuate la intrare (și înainte de intrare) în conformitate cu Codul frontierelor Schengen, astfel încât să fie posibilă detectarea promptă a eventualelor nereguli;
22. subliniază valoarea misiunilor UE de observare a alegerilor (MOA) drept o etapă importantă a oricărui proces de democratizare și bună guvernare și consideră că astfel de misiuni ar trebui să facă parte dintr-un cadru mai larg de sprijinire a unui proces de democratizare pe termen lung; îndeamnă ÎR/VP să consolideze procedurile și misiunile de monitorizare pentru a verifica implementarea recomandărilor MOA și subliniază, în acest sens, că este esențială asigurarea unei monitorizări adecvate a implementării acestor recomandări; subliniază importanța strategiilor de mediere și de soluționare și prevenire a conflictelor și a consolidării instituțiilor și a capacităților pentru organizațiile regionale, cum ar fi Uniunea Africană (UA), care joacă un rol important în operațiunile de menținere și instaurare a păcii; consideră că sprijinul acordat UA ar trebui să includă dezvoltarea capacității sale de control al frontierelor și acordarea de asistență tuturor migranților ilegali în situații de primejdie; consideră că întărirea efectivă a organizațiilor regionale cum ar fi UA, Uniunea pentru Mediterana sau Parteneriatul estic, ca multiplicatori ai păcii și stabilității la nivel regional, va stimula integrarea regională și apariția de zone economice transfrontaliere;
23. constată că s-au realizat progrese în implementarea Abordării globale a migrației, care urmărește să promoveze parteneriate cuprinzătoare cu țările de origine și de tranzit și încurajează sinergiile dintre migrație și dezvoltare; evidențiază necesitatea de a optimiza în continuare principalele instrumente ale Abordării globale a migrației, (parteneriate în materie de mobilitate, misiuni în materie de migrații, profiluri de migrație, platforme de cooperare); subliniază necesitatea continuă de a plasa obiectivele politicilor referitoare la migrație în centrul dialogului politic cu țările de origine și de tranzit, precum și necesitatea de a consolida coerența politicilor în acest sens, mai ales în ceea ce privește politicile de dezvoltare; consideră că ar trebui raționalizate diferitele procese de dialog, iar sinergiile dintre migrație și dezvoltare ar trebui întărite, în paralel; consideră că ar trebui intensificate eforturile în sprijinul proiectelor de dezvoltare din țările de origine și de tranzit care îmbunătățesc condițiile de viață ale acestor țări, măresc capacitățile lor de reglementare și instituționale și extind infrastructura acestora, pentru a reuși să gestioneze în mod eficace fluxurile de migrație, asigurând totodată respectarea standardelor internaționale de protecție și aplicarea principiului nereturnării;
24. subliniază rolul important al Forumului mondial privind migrația și dezvoltarea, care oferă un cadru structurat pentru promovarea unui dialog și a unei cooperări consolidate atât între actorii guvernamentali, cât și între cei neguvernamentali, inclusiv societatea civilă;
25. regretă faptul că, în împrejurările actuale, unica opțiune posibilă a constituit-o suspendarea acordului de cooperare UE-Libia și consideră că suspendarea ar trebui abrogată de îndată ce se va forma un nou guvern de tranziție dispus să promoveze, în condiții democratice și bazându-se pe respectarea drepturilor omului, punerea în aplicare a unui astfel de acord, scopul urmărit fiind acordarea de sprijin financiar țărilor africane în scopul creării de alternative viabile la migrație și crearea, în Libia, a unui sistem mai eficient de gestionare a migrației forței de muncă, dezvoltând la maximum competențele migranților deja

prezenți în această țară, sporind capacitatea Libiei de a atrage migranți și de a-i integra din punct de vedere social și economic, în special pe cei din țările situate la frontierele sale sudice, și punând bazele unui sistem eficace de gestionare a migrației în Libia; subliniază, în acest context, că este necesar ca UE să facă uz de influența sa pentru a convinge Libia să permită reînnoirea mandatului UNHCR; consideră că ar trebui încheiate acorduri referitoare la un calendar al colaborării în materie de migrație și cu alte țări situate în vecinătatea geografică a UE, pentru a acorda un sprijin comun, în conformitate cu acordurile internaționale, statelor fragile din vecinătatea acestora;

26. constată că, în ceea ce privește modul în care este abordată actuala criză umanitară din Africa de Nord, Frontex nu poate constitui principalul instrument pentru a face față fluxurilor de migrație care provin din regiune și solicită UE să elaboreze un răspuns prompt și coordonat, care să constituie un element al unei strategii coerente pe termen lung de gestionare a tranzițiilor politice și a fragilității anumitor state, abordând cauzele profunde ale fluxurilor de migrație; îndeamnă Consiliul să pună în aplicare un plan de acțiune vizând repartizarea sarcinilor, care să contribuie la relocarea refugiaților din această regiune, având drept temei clauza de solidaritate prevăzută la articolul 80 din TFUE, și să acorde sprijin persoanelor strămutate în conformitate cu dispozițiile Directivei 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri; invită Consiliul să accelereze procesul de adoptare a unui sistem comun de azil al UE și să finalizeze procedurile de codecizie având drept obiect instituirea unui program comun al UE de relocare și a Fondului european pentru refugiați aferent perioadei 2008-2013, dând curs recomandărilor care i-au fost adresate de Parlament în mai 2010; reamintește că statele membre au obligația de a respecta principiul nereturnării;
27. subliniază importanța determinantă a Parlamentului European în consolidarea libertății și a democrației în țările situate în vecinătatea noastră; în acest context, consideră că Parlamentul European ar trebui să monitorizeze cu atenție procesul de democratizare din sudul bazinului mediteranean și sugerează, în consecință, organizarea unui dialog ad-hoc structurat cu ÎR/VP cu scopul de a evalua evoluțiile înregistrate în această regiune și de a identifica obiective pe termen scurt și lung, precum și de a stabili măsurile pertinente de susținere necesare în acest sens;
28. insistă asupra acordării unei reale atenții dialogului privind drepturile omului și democrația în cadrul PEV revizuite; consideră că mișcările și demonstrațiile în favoarea democrației și reprimarea lor brutală de către autoritățile din țări precum Tunisia și Egipt demonstrează că dialogurile PEV privind democrația și drepturile omului nu au fost eficace;
29. salută încheierea negocierilor pentru Acordul UE - Turcia privind readmisia și solicită finalizarea cu succes a tuturor etapelor necesare pentru a asigura punerea în aplicare pe deplin a acordului cât mai curând, de către toate părțile;
30. solicită Comisiei să intensifice cooperarea cu țările de tranzit și de origine ale imigranților ilegali prin acordurile încheiate – sau care urmează a fi încheiate – de către UE, precum și

prin acordurile bilaterale semnate între statele membre și țările terțe, astfel încât să fie eradicată imigrația ilegală și să fie încurajată respectarea legii în beneficiul imigranților și al locuitorilor statelor membre și ai țărilor de origine ale imigranților;

31. consideră că armonizarea datelor statistice referitoare la fenomenul migrației, în cooperare cu statele membre, este esențială pentru planificarea, adoptarea, aplicarea și evaluarea eficace a politicii de migrație; subliniază importanța Rețelei europene de migrație (REM), care și-ar putea aduce o contribuție considerabilă în acest domeniu;
32. reliefează nevoia urgentă de date statistice consecvente, cuprinzătoare și comparabile cu privire la populația migrantă, având în vedere că schimbările constante care au loc în cadrul populației respective și natura actualelor fluxuri migratorii constituie o adevărată încercare pentru factorii de decizie politică, care au nevoie de date și informații fiabile pe care să-și bazeze deciziile;
33. invită Comisia să ia în considerare, în cadrul reexaminării în curs a PEV, acordarea unor fonduri specifice pentru dezvoltarea unui program economic reînnoit și robust, în țările PEV, care să includă un calendar referitor la ocuparea forței de muncă; consideră că ar trebui purtate discuții cu țările PEV privind o foaie de parcurs referitoare la alinierea legislației naționale a acestora în materie de migrație la standardele UE, inclusiv standardele în materie de drepturile omului, precum dreptul la azil, un sistem de protecție pentru migrații ilegale și drepturi egale pentru toți migrații; încurajează încheierea mai multor acorduri de parteneriat pentru mobilitate cu țările PEV, pe lângă cele deja în vigoare cu Moldova și Georgia;
34. solicită crearea unei politici cuprinzătoare în domeniul migrației, care să fie interconectată cu toate strategiile și instrumentele în materie de dezvoltare, bazată pe un nivel înalt de solidaritate politică și operațională, încredere reciprocă, transparentă, parteneriat, răspundere comună și eforturi comune, pe baza unor principii comune și acțiuni concrete, precum și a valorile consacrate prin Tratatul de la Lisabona;
35. solicită Comisiei să elaboreze o abordare cuprinzătoare a migrației legale, ținând seama de nevoia de forță de muncă de pe piața europeană a muncii, dar și de capacitatea fiecărui stat membru de a primi și integra migrații; consideră că o politică comună a UE privind migrația legală ar putea fi un stimulent atât pentru economia europeană, cât și pentru economiile țărilor de origine;
36. opinează că acordurile cu țări terțe care privesc mai multe state membre ale UE ar trebui negociate la nivel european, cu respectarea deplină a dispozițiilor articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
37. invită instituțiile UE și statele membre ale UE să coordoneze mai eficace ajutorul donatorilor, pentru a garanta o abordare mai cuprinzătoare și mai sustenabilă a gestionării fluxurilor de migrație;
38. îndeamnă ca asistența pentru dezvoltare să fie disociată de gestionarea fluxurilor de migrație și ca ajutorul pentru dezvoltare să nu fie condiționat de migrația de întoarcere; subliniază că asistența pentru dezvoltare a UE ar trebui să aibă drept obiectiv eliminarea motivelor aflate la originea migrației, cum ar fi sărăcia, schimbările climatice și foametea;

39. subliniază valoarea adăugată pe care Uniunea pentru Mediterana (UpM) și PEs și-ar putea-o aduce în abordarea chestiunii migrației și a implicațiilor acesteia; solicită ÎR/VP și statelor membre să-și intensifice eforturile pentru ca UpM să devină complet operațională; consideră că problema fluxurilor de migrație ar trebui să constituie o prioritate de acțiune în cadrul UpM și al PEs;
40. invită Uniunea Europeană să aibă în vedere măsuri de revizuire a ICD, a FED și a Instrumentului pentru ajutor umanitar, pentru a putea spori efectele pozitive ale migrației în ceea ce privește promovarea dezvoltării umane și a democrației în statele fragile;
41. solicită să se depună mai multe eforturi de promovare a coerenței politicilor de dezvoltare în cadrul politicii UE privind migrația și să se evite utilizarea asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) pentru politici menite să descurajeze și să controleze migrația în moduri care presupun încălcarea drepturilor omului în ceea ce-i privește pe migranți; consideră, în schimb, că AOD ar trebui folosită pentru a sprijini dezvoltarea efectivă, reducând astfel migrația cauzată de sărăcie, instabilitate și opresiune politică;
42. salută Declarația de la Tripoli publicată la încheierea celui de-al treilea Summit Africa-UE, în care se reafirmă eforturile comune menite să facă față realităților și provocărilor migrației, precum și legăturile sale cu dezvoltarea;
43. solicită instituirea unor parteneriate mai eficace cu instituții care promovează integrarea economică și regională, care să poată contribui și la găsirea unor soluții durabile și pe termen lung la realitățile migrației sud-sud;
44. relevă că ar trebui efectuate mai multe cercetări de către Comisie în legătură cu migrația sud-sud provocată de schimbările climatice, inclusiv numărul de persoane afectate, regiunile vulnerabile, mișcările migratorii și capacitățile țărilor gazdă; solicită să se promoveze totodată capacitățile țărilor în curs de dezvoltare în domeniul cercetării;
45. subliniază importanța integrării migrației în strategiile naționale de dezvoltare ale țărilor partenere pentru a reduce sărăcia și a realiza Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM);
46. salută crearea Observatorului ACP privind migrația, ca instrument util care oferă factorilor de decizie din țările ACP date și instrumente pentru a-și îmbunătăți strategiile naționale în materie de migrație, precum și propunerea de creare a unui observator privind migrația responsabil de monitorizarea permanentă și atentă a tuturor aspectelor legate de fluxurile de migrație din America Latină, sub supravegherea și coordonarea Fundației Europa-America Latină și Caraibe;
47. recomandă că ar trebui ca resursele financiare pentru consolidarea raportului dintre migrație și dezvoltare să fie alocate mai eficient; recunoaște necesitatea îmbunătățirii înțelegerilor privind mobilizarea complementară și la timp a diverselor instrumente de finanțare ale UE pentru acțiunea sa externă;
48. subliniază necesitatea consolidării strategiilor de tip LARD (care vizează crearea unei legături între ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare) pentru a se identifica soluții durabile pentru persoanele strămutate și refugiați; subliniază importanța unui răspuns

umanitar coordonat, ca etapă preliminară a unei politici viabile în domeniul dezvoltării în țările aflate în situații post-conflict;

49. invită ÎR/VP să investească în competențe și să stabilească un mandat clar atât pentru personalul de la nivel central, cât și pentru cel de la nivelul delegațiilor cu scopul de a se realiza o mai bună coordonare între Programul tematic privind migrația și azilul și programele geografice din cadrul ICD;
50. solicită să se clarifice rolurile care revin SEAE și DEVCO și să existe o coordonare între ele; îndeamnă DEVCO să joace un rol principal în faza de programare în ceea ce privește politica din domeniul migrației;
51. subliniază importanța asimilării experienței câștigate datorită Programului tematic privind migrația și azilul în ceea ce privește dialogul în materie de politici la nivel de țară, pentru a asigura o programare mai coerentă și eficace în cadrul documentelor de strategie de țară și regionale;
52. solicită intensificarea eforturilor menite să reducă efectele negative ale exodului de inteligență și ale exodului de profesioniști, care afectează îndeosebi sectoare cheie precum sănătatea și educația; subliniază că este important să se promoveze programe pentru recâștigarea profesioniștilor și pentru reîntoarcerea asistată a acestora, precum și programe privind migrația circulară, să se reglementeze practicile de recrutare și să se sprijine consolidarea capacităților prin intermediul unor măsuri cum ar fi dezvoltarea formării profesionale; solicită Comisiei să analizeze dacă sistemele de migrație circulară reprezintă un instrument util și ce tip de caracter circular al migrației (unic/cu întoarcere în țara de origine; pe termen scurt/pe termen lung; spontan/coordonat) ar putea conduce la cele mai bune rezultate atât pentru țările dezvoltate, cât și pentru țările în curs de dezvoltare;
53. invită Comisia să se asigure, la elaborarea noilor instrumente de acțiune externă pentru perioada de după 2013, că arhitectura propusă permite crearea de sinergii și consolidarea reciprocă a pilonului dezvoltare și a pilonului securitate și stabilitate și prevede alocarea rapidă de fonduri pentru situații de urgență și redresare, un răspuns rapid în privința acordării de sprijin și asistență migranților aflați în situații de primejdie, în special celor aflați într-o situație care-i expune unei vulnerabilități deosebite, precum femeile și minorii neînsoțiți, programe specifice vizând acordarea unui sprijin activ minorităților supuse unor eventuale amenințări, inclusiv celor religioase, etnice și comunităților LGBTT, primirea în UE a apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol și măsuri de sprijin pentru reducerea consecințelor schimbărilor climatice, despăduririlor, deșertificării și pierderii biodiversității, precum și menținerea mediului economic și social al comunităților afectate;
54. solicită să se elaboreze politici care să țină seama de situația specifică a grupurilor vulnerabile, precum femeile, copiii și persoanele cu handicap și, prin extrapolare, solicită asigurarea de infrastructuri adecvate, precum spitale, școli și material educativ, precum și a asistenței sociale, psihologice și administrative necesare;
55. atrage atenția asupra rolului important pe care l-au jucat centrele de reabilitare a victimelor torturii în cadrul integrării cu succes în UE a migranților, inclusiv a refugiaților și a solicitanților de azil; ia act cu îngrijorare de decizia privind iminenta eliminare

treptată a finanțării acestor centre din UE în baza Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO); solicită Comisiei să se asigure că finanțările destinate acestor centre nu sunt reduse și că această chestiune nu este lăsată în întregime la latitudinea statelor membre;

56. solicită Comisiei să publice evaluarea externă a programelor de protecție regională (PPR) și să inițieze o dezbatere privind oportunitatea eventualei continuări a PPR;
57. în privința misiunilor PESC/PSAC, consideră, așa cum a evidențiat și ÎR/VP, că ar fi important să se completeze strategiile de securitate și stabilitate cu strategii ad-hoc de susținere a asistenței pentru dezvoltare și a drepturilor omului, astfel încât să se asigure o eradicare durabilă a cauzelor fundamentale ale insecurității și instabilității; în acest context, subliniază că o astfel de abordare cuprinzătoare necesită nu numai o mai bună coordonare, prin SEAE, ci și alocarea ad-hoc de credite bugetare suplimentare pentru aceste strategii de susținere;
58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, Președinției Consiliului Uniunii Europene, Președintelui Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al UE pentru afaceri externe și politica de securitate, BEI, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernelor și parlamentelor țărilor candidate la aderare, guvernelor și parlamentelor țărilor membre ale EURONEST și EUROMED, Departamentului de Stat al SUA, BERD, Băncii Mondiale, FMI, Uniunii Africane, Parlamentului Pan-african, Organizației Internaționale pentru Migrație și UNHCR.

EXPUNERE DE MOTIVE

Fluxurile migratorii care-și au originea în instabilitate pun la încercare Uniunea Europeană. Războaiele și conflictele armate, tensiunile de natură etnică, încălcările sistematice ale drepturilor omului – cum ar fi refuzul de a permite practicarea convingerilor religioase - calamitățile naturale și lipsa structurilor economice și democratice adecvate constituie cauzele principale pentru acest tip de fluxuri migratorii. Acest fenomen este deosebit de îngrijorător, deoarece poate da naștere sau exacerba tensiunile, nu numai între țările de origine și cele de destinație, dar și între țările de origine și cele de tranzit.

Pentru a face față în mod adecvat acestei încercări, Uniunea Europeană trebuie să pună în aplicare o politică de prevenire, utilizând cele mai potrivite instrumente de politică externă în scopul abordării directe a cauzelor instabilității, astfel încât emigrarea să devină o posibilitate, nu o necesitate disperată.

O politică europeană privind reglementarea migrației ar trebui să îmbine măsuri de cooperare pentru dezvoltare cu o viziune politică mai cuprinzătoare, care să includă acorduri bilaterale în materie de securitate și cooperare regională cu țările de origine și de tranzit, protejarea drepturilor omului și democratizarea.

Dezvoltarea economică și atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului sunt strâns legate de stabilitatea politică, de respectarea statului de drept și a principiilor democratice în general și de existența – la nivel regional și global – a unor mecanisme eficiente de prevenire a conflictelor, de mediere și menținere a păcii.

Politica externă la nivel european ar trebui să completeze și să genereze sinergii cu politica în materie de imigrație, axându-se pe cauzele instabilității și pe problemele structurale din țările de origine. Aceasta trebuie, de asemenea, să vizeze instituirea unui dialog continuu cu țările de tranzit, în vederea reglementării fluxurilor migratorii și garantării aplicării uniforme, și în aceste țări, a normelor internaționale privind drepturile omului referitoare la imigrație.

Domeniul de aplicare al acestei obligații ar necesita o finanțare masivă, într-o perioadă de resurse limitate și austeritate bugetară, în statele membre și în Uniunea Europeană în ansamblul său. Prin urmare, devine din ce în ce mai important ca Uniunea Europeană să-și coordoneze inițiativele cu alte mari puteri, precum Statele Unite, China și Japonia și cu țările emergente, care vor deveni donatori importanți în viitor.

De asemenea, pe termen scurt, UE ar putea adopta măsuri eficiente de optimizare a utilizării propriilor resurse financiare și a structurilor instituționale existente. Raportul identifică următoarele domenii în care s-ar putea adopta măsuri:

- în contextul acordurilor de dezvoltare pentru cooperare, țările de tranzit și cele de origine trebuie încurajate, nu în ultimul rând prin condiții aplicate ajutorului, să atingă o mai mare stabilitate economică și instituțională;
- pe lângă misiunile de observare a alegerilor, esențiale pentru procesele de democratizare și îmbunătățirea bunei guvernante, UE ar trebui să-și intensifice eforturile de mediere și prevenire a conflictelor, în colaborare cu organizații regionale, precum Uniunea Africană;

- ar trebui negociate acorduri bilaterale în domeniul imigrației cu țările de tranzit;
- în contextul politicii europene de vecinătate, ar trebui elaborat un program economic care să includă măsuri specifice vizând îmbunătățirea gradului de ocupare a forței de muncă în țările partenere ale UE; în același timp, aceste țări ar trebui încurajate să-și alinieze legislația națională în domeniul imigrației cu standardele internaționale;
- UE ar trebui să încurajeze Uniunea pentru Mediterana să acorde prioritate chestiunilor legate de fluxurile migratorii care-și au originea în instabilitate;
- în sfârșit, Comisia ar trebui ca, la elaborarea noilor instrumente de acțiune externă pentru perioada de după 2013, să îmbunătățească sinergiile dintre pilonul dezvoltare și pilonul securitate și stabilitate prin instituirea unor mecanisme mai rapide și mai eficiente de intervenție, care să permită UE să acționeze cu promptitudine pentru a proteja minoritățile, inclusiv minoritățile religioase, sau alte grupuri care au de suferit de pe urma instabilității.

Măsurile propuse reprezintă o primă reacție la fenomenele legate de migrație care își au originea în enormele disparități existente în nivelul de dezvoltare, în calitatea instituțiilor democratice, în nivelul de respectare a drepturilor omului și în structura demografică a statelor membre ale UE și ale unor țări învecinate. Există, prin urmare, o necesitate urgentă de lansare a unei dezbateri pentru a se ajunge la o înțelegere mai bună a tuturor aspectelor migrației și cauzelor inițiale ale acestora.

Acest lucru va permite UE să elaboreze o politică coerentă și eficace în domeniul fluxurilor migratorii din țările de origine și cele de tranzit și să ia o hotărâre cu privire la modalitățile și sumele pe care să le investească în aceste țări în scopul reducerii tensiunilor demografice și sociale interne ale acestora, stimulând, astfel, stabilitatea.

4.3.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE (2010/2269(INI))

Raportoare pentru aviz (*): Corina Crețu

(*): Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

Legătura dintre migrație și dezvoltare

1. este îngrijorat de faptul că în prezent există aproximativ 38 de state fragile în lume (conform Indicelui instabilității statelor lumii 2010; Fund for Peace) cu o populație afectată la nivel mondial de 1 miliard de persoane (Banca Mondială); ia act de faptul că statele fragile sunt cele mai vulnerabile la șocurile interne și externe, atât la nivel politic, cât și economic, precum și că instabilitatea statelor contribuie la procesul de migrație; invită Comisia să adopte o abordare mai proactivă care să permită migrația din statele fragile, precum și o strategie pentru a crea locuri de muncă și bogăție pe termen mediu și lung în țările de origine;
2. consideră că migrația forțată este provocată, printre altele, de funcționarea deficitară a economiilor, de sărăcirea populației, de încălcările drepturilor omului, de degradarea mediului, de adâncirea discrepanțelor dintre țările sărace și cele bogate, de războaiele civile, de războaiele pentru obținerea controlului asupra resurselor naturale și de persecuțiile politice;
3. subliniază că UE are un rol major în procesul de transformare a migrației într-o pârgă a dezvoltării; este de părere că prin măsuri coerente și orientate spre dezvoltare se pot elimina cauzele de bază ale fluxurilor migratorii și consideră că migrația poate contribui

la creșterea economică și la emanciparea socială, precum și la stimularea reformelor în materie de guvernanta în țările de origine;

4. ia act de faptul că transferurile de bani efectuate de emigranți reprezintă a doua sursă de finanțare externă pentru țările în curs de dezvoltare și contribuie la dezvoltarea sectorului financiar, la atragerea investițiilor și la crearea de locuri de muncă; este de părere, așadar, că ar trebui continuate eforturile de a reduce costurile tranzacțiilor, de a crea condiții economice și financiare favorabile și de a spori transparența; subliniază că transferurile de bani nu trebuie, în niciun caz, să fie considerate drept asistență oficială pentru dezvoltare;
5. invită UE să pună în aplicare politici care să sprijine fluxurile de transferuri efectuate de emigranți, inclusiv deschiderea de conturi în valută de către emigranți în țările în curs de dezvoltare, precum și reducerile fiscale care pot atrage mai multe transferuri de bani;
6. recunoaște rolul esențial al diasporei în promovarea dezvoltării capacităților și a eforturilor de stabilizare în țările de origine; solicită o cooperare și o coordonare mai strânsă a politicilor între instituțiile din țările în curs de dezvoltare și din statele membre ale UE pentru o implicare sporită a diasporei, în calitatea sa de componentă importantă a societății civile, precum și pentru a facilita și a sprijini reîntoarcerea în țara de origine;
7. solicită accelerarea eforturilor menite să reducă efectele negative ale exodului de inteligență și ale exodului de profesioniști care afectează, în mod special, sectoare cheie precum sănătatea și educația; subliniază că este important să se promoveze programe pentru recâștigarea profesioniștilor și pentru reîntoarcerea asistată a acestora, precum și programe privind migrația circulară, să se reglementeze practicile de recrutare și să se sprijine consolidarea capacităților prin intermediul unor practici cum ar fi dezvoltarea formării profesionale; solicită Comisiei să analizeze dacă sistemele de migrație circulară reprezintă un instrument util și ce tip de caracter circular al migrației (unic/cu întoarcere în țara de origine; pe termen scurt/pe termen lung; spontan/coordonat) ar putea conduce la cele mai bune rezultate atât pentru țările dezvoltate, cât și pentru țările în curs de dezvoltare;
8. subliniază faptul că migrația lucrătorilor din domeniul sănătății creează dificultăți deoarece țările în curs de dezvoltare pierd, în prezent, până la 70% din forța lor de muncă din acest sector, lucru care are efecte negative pe plan financiar, deoarece banii investiți în formarea personalului sunt pierduți, se poate ajunge la deficite ale unor sisteme de sănătate întregi, iar punerea în aplicare a inițiativelor mondiale privind sănătatea este afectată grav;
9. observă că a crescut numărul persoanelor din statele fragile care au fost strămutate din cauza conflictelor, a încălcării drepturilor omului și a schimbărilor climatice; solicită consolidarea inițiativelor menite să sprijine persoanele strămutate pentru a li se îmbunătăți condițiile de viață și a li se facilita integrarea; solicită să se ia măsuri pentru a se asigura o protecție eficace a refugiaților și a persoanelor strămutate în interiorul țării;
10. solicită ca statele membre și Comisia să își asume angajamentul de a aborda cauzele structurale ale migrației printr-o strategie holistică, bazată pe coerența politicilor pentru dezvoltare, care oferă țărilor în curs de dezvoltare o marjă de acțiune la nivel politic

pentru a-și susține nevoile de dezvoltare durabilă garantând un venit decent, pace și democrație pentru populație, aceasta fiind o modalitate de a reduce imigrația clandestină;

11. solicită să se elaboreze politici care să țină seama de situația specifică a grupurilor vulnerabile precum femeile, copiii și persoanele cu dizabilități, prin urmare, solicită instituirea de infrastructuri relevante precum spitale, școli, facilități educaționale, precum și asigurarea de asistență socială, administrativă și psihologică;
12. subliniază rolul important al Forumului mondial privind migrația și dezvoltarea, care oferă un cadru structurat pentru promovarea unui dialog și a unei cooperări consolidate atât între actorii guvernamentali, cât și între cei neguvernamentali, inclusiv societatea civilă;
13. invită toate statele membre și țările în curs de dezvoltare să adopte proceduri echitabile și transparente care să faciliteze accesul emigranților la locuri de muncă și să le asigure condiții decente de muncă, asistență medicală și protecție socială; atrage, în plus, atenția asupra necesității urgente de a aborda problema drepturilor civile ale lucrătorilor emigranți, astfel cum s-a specificat în Raportul OIM din 2009, intitulat „Costul constrângerii”, având în vedere faptul că lucrătorii emigranți primesc, adesea, cele mai mici remunerații și în cazuri extreme, astfel cum s-a întâmplat în Golf, sunt forțați să trăiască în lagăre de muncă, pașapoartele fiindu-le reținute; solicită Comisiei să țină cont de recomandările de politică adoptate la reuniunea înalților funcționari Africa-UE privind migrația, mobilitatea și ocuparea forței de muncă (15-17 septembrie 2010);
14. dorește ca asistența pentru dezvoltare să fie disociată de gestionarea fluxurilor migratorii și ca ajutorul pentru dezvoltare să nu fie condiționat de migrația de întoarcere; subliniază că asistența pentru dezvoltare a UE ar trebui să aibă drept obiectiv eliminarea cauzelor migrației cum ar fi sărăcia, schimbările climatice și foametea;
15. solicită crearea unei politici cuprinzătoare în domeniul migrației, care să fie interconectată cu toate strategiile și instrumentele specifice dezvoltării, bazată pe un nivel înalt de solidaritate politică și operațională, încredere reciprocă, transparență, parteneriat, răspundere comună și eforturi comune, fondate pe principii comune și acțiuni concrete, precum și pe valorile consacrate prin Tratatul de la Lisabona;
16. recunoaște beneficiile istorice pe care migrația le-a adus Europei – în special faptul că sute de mii de emigranți europeni au fost primiți de țările gazdă la momente diferite, – precum și beneficiile semnificative pe care fluxurile actuale de migrație în UE le-au adus în multiple sectoare ale dezvoltării; ține seama, în plus, de principiul reciprocității istorice, care este ilustrat de promovarea și respectarea drepturilor omului de care beneficiază emigranții, precum și de primirea și integrarea acestora în țările de reședință și de returnare;
17. invită Uniunea Europeană să aibă în vedere măsuri de ajustare a Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare, a Fondului european de dezvoltare și a Instrumentului pentru ajutor umanitar, pentru a putea spori efectele pozitive ale migrației în ceea ce privește promovarea dezvoltării umane și a democrației în statele fragile;

18. solicită să se depună mai multe eforturi de promovare a coerenței politicilor de dezvoltare în cadrul politicii UE privind migrația și să se evite utilizarea AOD pentru politici menite să descurajeze și să controleze migrația, atunci când acestea implică încălcarea drepturilor omului ale emigranților; consideră, în schimb, că AOD ar trebui folosită pentru a sprijini dezvoltarea efectivă, reducând astfel migrația cauzată de sărăcie, instabilitate și opresiune politică;
19. salută Declarația de la Tripoli publicată la sfârșitul celui de-al treilea Summit Africa-UE, în care se reafirmă eforturile comune de a aborda realitățile și provocările migrației, precum și legăturile sale cu dezvoltarea;
20. solicită instituirea unor parteneriate mai eficace cu instituții care promovează integrarea economică și regională, care să poată contribui și la găsirea unor soluții durabile și pe termen lung la realitățile migrației sud-sud;
21. relevă că ar trebui efectuate mai multe cercetări de către Comisie în legătură cu migrația sud-sud provocată de schimbările climatice, inclusiv numărul de persoane afectate, regiunile vulnerabile, mișcările migratorii și capacitatea țărilor gazdă; solicită să se promoveze, totodată, capacitățile țărilor în curs de dezvoltare în domeniul cercetării;
22. subliniază importanța integrării migrației în strategiile naționale de dezvoltare ale țărilor partenere pentru a reduce sărăcia și a realiza Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM);
23. salută înființarea unui observator ACP privind migrația, drept un instrument util care oferă factorilor de decizie din țările ACP date și instrumente pentru a-și îmbunătăți strategiile naționale în materie de migrație, precum și propunerea de creare a unui observator privind migrația responsabil de monitorizarea permanentă și atentă a tuturor aspectelor legate de fluxurile migratorii din America Latină, sub supravegherea și coordonarea Fundației Europa-America Latină și Caraibe;
24. recomandă ca resursele financiare pentru consolidarea legăturii dintre migrație și dezvoltare să fie alocate mai eficient; recunoaște necesitatea mobilizării complementare și la timp a diverselor instrumente de finanțare ale UE pentru acțiunea sa externă;
25. subliniază necesitatea consolidării strategiilor de tip LRRD (care vizează crearea unei legături între ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare) pentru a se identifica soluții durabile pentru persoanele strămutate și pentru refugiați; recunoaște importanța unui răspuns umanitar coordonat, ca etapă preliminară a unei politici viabile în domeniul dezvoltării în țările aflate în situații post-conflict;
26. invită Înaltul Reprezentant să investească în competențe și să stabilească un mandat clar atât pentru personalul de la nivel central, cât și pentru cel de la nivelul delegațiilor cu scopul de a se realiza o mai bună coordonare între Programul tematic privind migrația și azilul și programele geografice din cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare;
27. solicită să se clarifice rolul Serviciului European de Acțiune Externă și rolul DEVCO și să existe o coordonare între ele; îndeamnă DEVCO să joace un rol principal în faza de programare în ceea ce privește politica din domeniul migrației;

28. subliniază importanța asimilării învățămintelor trase în cadrul Programului tematic privind migrația și azilul referitoare la dialogul în materie de politici la nivel de țară pentru a asigura o programare mai coerentă și eficace în contextul documentelor de strategie de țară și regionale.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	3.3.2011
Rezultatul votului final	+: 19 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Membri supleanți prezenți la votul final	Fiona Hall, Cristian Dan Preda
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Jolanta Emilia Hibner

1.3.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la fluxurile migratorii cauzate de instabilitate: domeniul de aplicare și rolul politicii externe a UE
(2010/2269(INI))

Raportoare: Franziska Keller

SUGESTII

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât migrația, în calitatea sa de fenomen de anvergură mondială, a contribuit la schimbul de idei însă, de asemenea, a dat naștere și unor provocări privind integrarea în cadrul societăților gazdă și, prin urmare, a determinat atât îmbogățirea culturală și economică a Uniunii Europene cât și chestiuni privind integrarea și adaptarea socială; întrucât în cadrul UE este nevoie de o imigrație considerabilă, însă controlată, în vederea sprijinirii populației în curs de îmbătrânire și a abordării altor provocări de ordin social și economic;
- B. întrucât, în trecut, în funcție de gradul de tensiune exercitată, fluxurile migratorii și-au modificat traiectoria, însă nu au încetat niciodată și întrucât migrația, chiar dacă nu poate fi oprită, va suferi, probabil, în următoarele decenii, transformări în ceea ce privește anvergura și complexitatea și trebuie abordată astfel încât să se evite suferințele umane;
- C. întrucât migrația este influențată de numeroși factori, care au evoluat și care se înmulțesc odată cu trecerea timpului, printre care sărăcia, lipsa de perspective și de venituri, presiunea, tulburările sociale, catastrofele naturale și cele provocate de către om, nedreptățile, atingerile aduse libertăților și privarea de acestea, conflictele dintre state sau din interiorul acestora, războaiele, persecuția pe motive de convingeri religioase, origine etnică sau orientare sexuală, discriminarea și deposedarea grupurilor/minorităților culturale (confiscări de proprietăți etc.), dorința de reîntregire a familiei și speranța unui viitor mai bun, exploatarea resurselor, sporirea implicită a numărului de infracțiuni violente și de acte de corupție și distrugerea mediului în detrimentul condițiilor de trai ale

populației locale; toate acestea reprezintă cauze fundamentale care stau la baza fluxurilor de migrație în masă și a instabilității și care, foarte adesea, sunt strâns legate între ele;

- D. întrucât fluxurile migratorii care rezultă în urma instabilității și care iau forma imigrării ilegale exercită o presiune mai mare asupra statelor membre situate din punct de vedere geografic la frontierele externe;
 - E. întrucât, în epoca actuală, reflecția aprofundată asupra problematicii migrațiilor a devenit inevitabilă și întrucât mișcările de populații afectează toate statele, indiferent dacă sunt de origine, de tranzit sau state gazdă;
 - F. întrucât obiectivul principal al politicii UE ar trebui să fie abordarea cauzelor migrației și găsirea unor soluții durabile și viabile în ceea ce privește încercările care apar în cazul migrației, precum traficul organizat cu migranți în cadrul statelor de destinație, de tranzit și de origine, în scopul elaborării unei politici mai eficiente privind imigrarea și integrarea și edificării, împreună cu imigranții, a unei Europe prospere, care să respecte pe deplin valorile universale ale demnității umane, libertății, egalității și solidarității, Carta drepturilor fundamentale și Convenția europeană a drepturilor omului;
 - G. întrucât, în cadrul politicilor UE, trebuie acordată o atenție deosebită categoriilor celor mai vulnerabile din rândul migranților, în special, minorilor neînsoțiți;
 - H. întrucât cea mai mare parte a migranților din cauze ecologice nu se deplasează dincolo de granițele țării lor sau nu își părăsesc regiunea și întrucât, de fapt, foarte puțini sunt cei care se îndreaptă spre UE în căutare de refugiu;
 - I. întrucât migrația legală reprezintă un proces optim, atât pentru persoanele care urmăresc să se mute din țara lor de origine, cât și pentru statul gazdă;
1. ia act de propunerile recente ale Comisiei privind migrația legală a altor persoane decât solicitanții de azil și îndeamnă Comisia să dezvolte instrumente suplimentare pentru a stabili o politică comună în domeniul imigrației, pentru a gestiona migrația de natură economică în vederea promovării progresului economic și social în cadrul statelor de destinație, de tranzit și de origine, pentru a spori coeziunea socială prin îmbunătățirea integrării imigranților; subliniază nevoia furnizării de informații adecvate privind posibilitățile de imigrare legală în UE, cu scopul de a preveni migrația ilegală, de a asigura o mai bună utilizare a sistemelor UE privind imigrația ilegală, de a clarifica perspectivele și oportunitățile reale din cadrul UE și de a elimina speranțele false oferite de traficanți, limitând, astfel, criminalitatea organizată și traficul de ființe umane, care profită de pe urma situației persoanelor care sunt nevoite să plece; solicită Comisiei să sporească măsurile de protecție a grupurilor și a persoanelor vulnerabile (în principal femei și copii), care deseori devin victime ale traficului și ale exploatării sexuale și îndeamnă Comisia să înființeze în țările terțe centre de informare privind posibilitățile de migrare în UE; solicită, totuși, o abordare echilibrată între promovarea migrației legale în UE și asigurarea faptului că aceasta deține capacitatea necesară pentru a primi și a integra cu succes migranții;
 2. solicită statelor membre să lucreze în colaborare cu state din afara UE pentru a asigura prompta disponibilitate a informațiilor privind migrația legală și a pleda în mod activ în

sprijinul acesteia;

3. consideră că este necesară, în mod urgent, o cercetare suplimentară a migrației determinate de condiții climatice, în special a migrației interne și a migrației regionale în sau către state în curs de dezvoltare, precum și a unor mecanisme de protecție a persoanelor afectate, pentru o mai bună înțelegere a dinamicilor migrației și strămutării determinate de condițiile climatice; solicită Comisiei să ia în serios problema migrațiilor cauzate de schimbările climatice și de mediu, ținând seama de amenințările reprezentate de schimbările climatice la adresa securității și bunăstării omenirii și să ia în considerare posibilitatea de a permite migranților în cauză să beneficieze de protecție subsidiară pe o perioadă limitată de timp, până ce vor fi găsite soluții pe termen lung;
4. solicită Uniunii Europene și statelor membre să adopte măsuri, atât la nivel intern, cât și la nivel internațional, pentru a încuraja statele de origine ale migranților să adopte și să pună în aplicare măsuri și politici care să le permită să se dezvolte din punct de vedere social, economic și democratic pentru a nu își mai constrânge cetățenii/rezidenții să migreze; solicită, prin urmare, Uniunii și statelor membre să adopte măsurile necesare în vederea finanțării dezvoltării acestora, îndeosebi să atingă cât mai repede obiectivul privind alocarea a 0,7 % din PIB-ul lor în favoarea ajutoarelor pentru dezvoltare;
5. solicită Comisiei să depună eforturi suplimentare cu privire la dezvoltarea și democratizarea statelor de origine și să promoveze statul de drept, în vederea soluționării, chiar de la origine, a problemelor asociate cu migrația;
6. îndeamnă Comisia să stabilească un sistem de monitorizare pentru verificarea respectării drepturilor refugiaților și ale solicitanților de azil, în timpul controalelor efectuate la intrare (și înainte de intrare), conform Codului frontierelor Schengen, astfel încât să fie posibilă detectarea promptă a eventualelor nereguli;
7. încurajează înființarea unor centre de informare și gestionare a migrației în afara UE, în vederea sprijinirii țărilor terțe de origine sau de tranzit să definească o politică în materie de migrație ca răspuns la preocupările potențialilor migranți și ale migranților repatriați, să ofere îndrumări privind imigrația legală, precum și cu privire la posibilitățile de găsimă a unui loc de muncă și la condițiile de trai din țara de destinație și să sprijine eventualii migranți prin cursuri de formare profesională, bazându-se pe experiența proiectului-pilot desfășurat în Bamako, Mali (CIGEM); solicită Comisiei să furnizeze în mod regulat comisiei relevante a Parlamentului European rapoarte privind noi inițiative în vederea înființării de astfel de centre;
8. consideră că armonizarea datelor statistice referitoare la fenomenul migrației, în cooperare cu statele membre, este esențială pentru planificarea, adoptarea, aplicarea și evaluarea eficientă a politicii de migrație; subliniază importanța Rețelei europene de migrație (REM), care ar putea aduce o contribuție considerabilă în acest domeniu;
9. subliniază nevoia urgentă de informații statistice consecvente, cuprinzătoare și comparabile cu privire la populația migratoare, ținând seama de faptul că modificarea constantă a actualelor fluxuri migratorii și natura acestora constituie o adevărată încercare pentru factorii de decizie politică, care au nevoie de informații fiabile pe care să-și bazeze deciziile;

10. solicită o analiză deschisă și aprofundată a politicii de acordare a vizelor practică de UE în ansamblul său, prin care să fie clarificate consecințele acestora asupra refugiaților și a solicitanților de azil; consideră că UE ar trebui să asigure standarde înalte în ce privește primirea, protejarea și integrarea solicitanților de azil și să garanteze accesul la îngrijiri medicale al migranților ilegali, în special, al femeilor însărcinate și al copiilor; este de părere că, în cazul în care statele membre colaborează cu entități private în cadrul procedurii de eliberare a vizelor, ar trebui ca persoanele care solicită viză de refugiat să poată avea, în continuare, acces la reprezentanțele statelor membre din străinătate; reamintește că trebuie acordată o atenție deosebită liberei circulații a persoanelor ca drept fundamental garantat cetățenilor Uniunii Europene;
11. reamintește că o migrație legală bine gestionată poate aduce beneficii și țărilor terțe, prin intermediul fondurilor pe care imigranții le trimit în țara lor de origine; în plus, subliniază importanța inițiativelor de susținere destinate să promoveze implicarea migranților în cadrul proiectelor de dezvoltare și de formare din țara de origine a acestora;
12. îndeamnă Comisia să elaboreze un sistem de monitorizare permanentă pentru toate activitățile FRONTEX legate de gestionarea fluxurilor migratorii; consideră că este obligatorie o integrare clară a dimensiunii drepturilor omului, specifică operațiunilor FRONTEX, în textul versiunii modificate a Regulamentului FRONTEX, în special dreptul unei persoane de a-și părăsi țara, interdicția returnării și dreptul de a solicita azil; salută activitățile și cooperarea de succes a FRONTEX cu statele membre în vederea punerii în aplicare a sistemului european comun de azil și, de asemenea, salută înființarea Biroului European de Sprijin pentru Azil (BESA); consideră că activitățile și operațiunile întreprinse de FRONTEX și de BESA trebuie să fie stabile și permanente, în vederea furnizării sprijinului necesar statelor membre afectate în mod deosebit; subliniază că, între statele membre, în special cele mai vulnerabile dintre acestea, este nevoie de mai multă solidaritate, pentru ca coordonarea politică și repartizarea sarcinilor să atingă o eficacitate optimă;
13. atrage atenția asupra rolului important pe care l-au jucat centrele de reabilitare a victimelor torturii în cadrul integrării cu succes în UE a migranților, inclusiv a refugiaților și a solicitanților de azil; ia act cu îngrijorare de decizia privind eliminarea treptată a finanțării acestor centre UE în baza Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO); solicită Comisiei să garanteze finanțarea în continuare, la același nivel, a acestor centre, fără ca această chestiune să fie lăsată numai pe mâinile statelor membre;
14. opinează că acordurile cu țări terțe care privesc mai multe state membre ale UE ar trebui negociate la nivel european, cu respectarea deplină a dispozițiilor articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
15. solicită Comisiei să publice evaluarea externă a programelor de protecție regională și să inițieze o dezbatere privind continuarea sau nu a acestui tip de programe.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	28.2.2011
Rezultatul votului final	+ : 19 - : 3 0 : 16
Membri titulari prezenți la votul final	Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttill, Carlos Coelho, Cornelis de Jong, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Salvatore Iacolino, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Membri supleanți prezenți la votul final	Edit Bauer, Leonidas Donskis, Monika Hohlmeier, Stanimir Ilchev, Franziska Keller, Cecilia Wikström
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Marina Yannakoudakis

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	16.3.2011
Rezultatul votului final	+: 53 -: 1 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Ernst Strasser, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Graham Watson
Membri supleanți prezenți la votul final	Malika Benarab-Attou, Evgeni Kirilov, Jacek Protasiewicz, Potito Salatto, Alf Svensson, Luis Yáñez-Barnuevo García, Janusz Władysław Zemke
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Marije Cornelissen, Marie-Christine Vergiat